

PRO Värmland

Hej alla PRO:are i Värmland!

Har ni hittat våren än? Jag har det inte. Vi var i Falun under helgen och på vägen dit var det snö på många stället, små granarna hade vita tussar på sina grenar och vi såg lastbilar som hamnat i diket. Solen lyste och det var varmt och skönt så länge som du satt inomhus. Lugnt i trafiken var det också, vi mötte mindre bilar mellan Sunne och Falun än vi gör mellan Sunne och Västra Ämtervik när vi åker till Karlstad, sa mannen. Han hade helt rätt.

Denna gången bodde vi på hotell i Falun, där är gött det. Jag gillar hotell! Tänk så avkopplande, inte bädda, inte städa, inte laga frukost och inte diska. Bara njuta, äta och sova. Äldsta sonen sa en gång att ”Mamma, du intar ett hotellrum, du lägger prylar överallt”. Ja det kanske jag gör, men jag plockar också ihop efter mig. När jag jobbade för Statstjänstemannaförbundet, avdelning Domstol, reste jag mycket och bodde på många olika hotell. Alla är lika på något vis, samtidigt som de är mycket olika.

Ett hotell i Stockholm bodde jag mycket på och fick då såklart lite förmåner, som rum, fast att det egentligen inte fanns. Hur det gick till vet jag inte, men den specifika gången jag tänker på då hände allt:

1. Nyckeln passade inte, dörren gick inte att öppna. (Hade gått till fel rum) och när jag kom till rätt rum hade jag ju redan försökt öppna ett annat rum så den var ”förbrukad” så att säga. En av receptionisterna kom upp och öppnade. Tack för det! Äntligen inne och fick lasta av.
2. Beställde mat till rummet, jag skulle jobba, efter över en timme ringde jag och undrade vart min mat tagit vägen, man hade glömt mig. Maten kom, varm och det doftade gott, bara det att det var inget bestick med. Bestick hämtades och även en glödlampa som så klart inte passade. Ny omgång med lampa som heller inte passade. Där la vi av med detta försök till lampbyte.
3. Morgonen därpå var det ju frukostdags och jag gick ut, tog i dörren och den gick inte att låsa. Då bara gapskrattade jag, för så mycket kan bara inte gå fel på en och samma gång. Allt löste sig till slut och en vecka senare kom en personlig inbjudan till hotellet för mig och mannen och en ursäkt. Ja, jag vågade bo på hotellet i fråga flera gånger.

Ha det gött till vi hörs av igen med förhoppning att våren kommit lite längre.